

”Valo varjot hajottaa”

Lainasin otsikon Rovaniemen kesäkuisten Lähetysjuhlien tunnuksesta, koska tuo ajatus sopii myös ensi sunnuntain, Kirkastussunnuntain, teemaan. Muistamme silloin Jeesuksen elämän taitekohtaa, hänen kirkastumistaan.

Kirkastuminen ja kirkastettu ovat ajatuksia herättäviä sanoja. Kummallista kyllä, ensimmäinen mieleeni tullut asia sanasta kirkastettu oli kirkastettu voi. Kummallista siksi, että en voi väittää olevani gourmet-kokki, ruokaharrastaja tai edes varsinainen ruoanlaittaja. Silti ensimmäinen ajatukseni liittyi ruokaan: Kun voi kirkastetaan, siitä poistetaan kaikki turha, niin että jäljelle jää vain voin sydän, voiöljy.

Kun Kristus kirkastui, Jumala kirkastui Kristuksessa. Varjot hajosivat hänen ympäriltään, niin että se mitä Pietari, Jaakob ja Johannes vuorella näkivät, oli vain valo, Jumala, rakkaus.

Kun etsimme kirkastettua Kristusta, etsimme Jumalaa, etsimme rakkautta. Meistä jokainen etsii häntä omalla tavallaan, omien kokemustemme muokkaamana, oman verhomme ja oman elämämme varjojen läpi. Se, että olemme erilaisia, ei kuitenkaan estä meitä etsimästä häntä yhdessä toisten kanssa seurakuntana. Päinvastoin. On helpompi etsiä yhdessä kuin yksin. Aivan samoin kuin tieteelliset läpimurrot syntyvät varmemmin monitieteisissä tutkimusryhmissä kuin yhden ihmisen ajattelun tuloksena, kirkastettu Kristus on mahdollista löytää helpommin seurakunnassa, monien erilaisten ihmisten yhteisössä. Löytäminen voi olla riemukas kirkastuskokemus tai pienten asioiden kautta saatu rauhallinen varmuus siitä, että Jumala on.

Ensi pyhänä alkaa seurakuntamme rippikoululeiri. Voimme yhdessä rukoilla rippikouluryhmän puolesta ja sen puolesta, että nuoret vahvistuvat uskossa kolmiyhteiseen Jumalaan ja rakkaudessa lähimmäiseensä ja että he voisivat nähdä Kristuksen kirkkauden niin kuin profeetta Habakuk psalmissaan sanoo: *Hän loistaa valona, hän säteilee kirkkautta, hohde verhoaa hänen suuren voimansa* (Hab 3:4).

-Marja Korhonen